

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Sjette Afdeling)

10. februar 2022 *

»Præjudiciel forelæggelse – fælles fiskeripolitik – forordning (EF) nr. 1224/2009 – kontrolordning – artikel 33, stk. 2, litra a), og artikel 34 – registrering af fangster og fiskeriindsats – fremsendelse til Europa-Kommissionen af oplysninger om de fangede jomfruhummermængder – mulighed for at anvende andre oplysninger end dem, der fremgår af fiskerilogbogen – rimelig og videnskabeligt forsvarlig metode til behandling og verifikation af data – lukning af fiskerier«

I sag C-564/20,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Supreme Court (øverste domstol, Irland) ved afgørelse af 20. oktober 2020, indgået til Domstolen den 21. oktober 2020, i sagen

PF,

MF

mod

Minister for Agriculture, Food and the Marine,

Sea Fisheries Protection Authority (SFPA),

har

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling),

sammensat af Domstolens vicepræsident, L. Bay Larsen, som fungerende formand for Sjette Afdeling, og dommerne N. Jääskinen (refererende dommer) og M. Safjan,

generaladvokat: M. Szpunar,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

* Processprog: engelsk.

efter at der er afgivet indlæg af:

- MF og PF ved solicitor D.F. Conway, E. Sweetman, BL, og D. Conlan Smyth, SC,
- Sea Fisheries Protection Authority (SFPA) ved advocate M. Boohig, D. McCarthy, BL, og T.F. Creed, SC,
- Minister for Agriculture, Food and the Marine ved M. Browne, J. Quaney og A. Joyce, som befuldmægtigede, samt P. McGarry og D. Lehane, SC,
- Europa-Kommissionen ved F. Moro, K. Walkerová og A. Dawes, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 33, stk. 2, litra a), og artikel 34 i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT 2009, L 343, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/812 af 20. maj 2015 (EUT 2015, L 133, s. 1) (herefter »forordning nr. 1224/2009«).
- 2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem PF og MF på den ene side og Minister for Agriculture, Food and the Marine (minister for landbrug, fødevarer og maritime anliggender, Irland) (herefter »ministeren«) og Sea Fisheries Protection Authority (SFPA) (myndighed for beskyttelse af havfiskeri, Irland) på den anden side vedrørende ministerens beslutning om at forbyde fiskeri af jomfruhummer (*nephrops norvegicus*) på fiskepladsen benævnt funktionel enhed 16 (herefter »UF16«) beliggende i Porcupine Bank på Irlands vestkyst.

Retsforskrifter

Forordning (EU) nr. 1380/2013

- 3 Artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT 2013, L 354, s. 22), som fastsætter målene for den fælles fiskeripolitik (herefter »den fælles fiskeripolitik«), har følgende ordlyd:

»Den fælles fiskeripolitik skal sikre, at fiskeri- og akvakulturaktiviteterne er miljømæssigt bæredygtige på lang sigt og forvaltes på en måde, der er i overensstemmelse med målene om at opnå økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele, og som bidrager til fødevarerforsyningsikkerheden.«

Forordning nr. 1224/2009

- 4 Artikel 5 i forordning nr. 1224/2009 med overskriften »Generelle principper« bestemmer i stk. 5:

»I hver medlemsstat koordinerer en central myndighed alle nationale kontrolmyndigheders kontrolaktiviteter. Den er også ansvarlig for at koordinere indsamling, behandling og certificering af oplysninger om fiskeri og for at rapportere til, samarbejde med og sikre videregivelse af oplysninger til Kommissionen, EF-Fiskerikontrolagenturet oprettet i henhold til forordning (EF) nr. 768/2005 [...], andre medlemsstater og eventuelt tredjelande.«

- 5 Artikel 9 i forordning nr. 1224/2009 med overskriften »Fartøjsovervågningssystem« bestemmer i stk. 1:

»Medlemsstaterne skal drive et satellitbaseret fartøjsovervågningssystem med henblik på effektiv overvågning af fiskeri, der udøves af fiskerfartøjer, som fører deres flag, uanset hvor disse fartøjer måtte befinde sig, og af fiskeri i medlemsstaternes farvande.«

- 6 Forordningens artikel 14 med overskriften »Udfyldelse og forelæggelse af fiskerilogbog« bestemmer i stk. 1, 2 og 9:

»1. Med forbehold af specifikke bestemmelser i flerårige planer skal føreren af ethvert EU-fiskerfartøj med en længde overalt på 10 meter eller derover føre en fiskerilogbog over aktiviteter med specifik angivelse, for hver fangstrejse, af alle mængder af hver art, der fanges og opbevares om bord, over 50 kg udtrykt i levende vægt. Grænsen på 50 kg gælder, så snart fangsterne af en art overstiger 50 kg.

2. Den i stk. 1 omhandlede fiskerilogbog skal især indeholde følgende oplysninger:

- a) fiskerfartøjets eksterne identifikationsnummer og navn
- b) [De Forenede Nationers Fødevarer- og Landbrugsorganisations (FAO)] alpha-3-[kode] for hver art og det relevante geografiske område, hvor fangsterne er taget
- c) fangstdatoen
- d) afsejlingsdatoen fra og ankomstdatoen til havn samt fangsttrejsets varighed

- e) type redskaber, maskestørrelse og -dimension
 - f) de skønnede mængder af hver art i kilogram levende vægt eller eventuelt antallet af fisk, herunder de mængder eller det antal fisk, der er under den gældende bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse, som en særskilt oplysning
 - g) antallet af fiskeriaktiviteter.
- [...]
9. Fartøjsføreren er ansvarlig for, at de data, der indføres i fiskerilogbogen, er nøjagtige.«
- 7 Nævnte forordnings artikel 15 med overskriften »Elektronisk udfyldelse og indsendelse af fiskerilogbogsdata« bestemmer i stk. 1 og 2:
- »1. Førere af EU-fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover registrerer de i artikel 14 omhandlede oplysninger elektronisk og sender dem elektronisk til flagmedlemsstatens kompetente myndighed mindst en gang om dagen.
 - 2. Førere af EU-fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover fremsender de i artikel 14 omhandlede oplysninger på anmodning fra flagstatens kompetente myndighed og fremsender under alle omstændigheder de relevante fiskerilogbogsoplysninger efter afslutning af fiskeriet og inden anløb af havn.«
- 8 Artikel 33 i forordning nr. 1224/2009 med overskriften »Registrering af fangster og fiskeriindsats« bestemmer i stk. 1 og 2:
- »1. Hver flagmedlemsstat registrerer alle relevante data, især de data, der er omhandlet i artikel 14, 21, 23, 28 og 62 i denne forordning, om fiskerimuligheder som omhandlet i dette kapitel, udtrykt både som landinger og eventuelt fiskeriindsats, og opbevarer de originale data i en periode på tre år eller længere i overensstemmelse med de nationale regler.
 - 2. Med forbehold af specifikke bestemmelser i EU-lovgivningen meddeler hver flagmedlemsstat før den 15. i hver måned elektronisk Kommissionen eller det organ, den har udpeget, de aggregerede data for:
 - a) de mængder af hver bestand eller gruppe af bestande, der er undergivet [en samlet tilladt fangstmængde (TAC)] eller kvoter, og som er landet den foregående måned, herunder de mængder, der er under den gældende bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse, som en særskilt oplysning, [...]
- [...]«
- 9 Forordningens artikel 34 med overskriften »Data om opbrugte fiskerimuligheder« bestemmer:
- »En medlemsstat skal straks meddele det til Kommissionen, når den fastslår, at:
 - a) fangsterne af en kvoteret bestand eller gruppe af bestande taget af fiskerfartøjer, der fører dens flag, anses for at udgøre 80% af den pågældende kvote eller

[...]

I så fald skal den, hvis Kommissionen anmoder herom, sende den mere detaljerede og hyppigere oplysninger end fastsat i artikel 33.«

- 10 Forordningens artikel 35 med overskriften »Medlemsstaters lukning af fiskeriet« bestemmer i stk. 1 og 2:

»1. Hver medlemsstat fastsætter den dato, hvor:

- a) fangsterne af en kvoteret bestand eller gruppe af bestande taget af fiskerfartøjer, der fører dens flag, anses for at have opbrugt den pågældende kvote

[...]

2. Fra den i stk. 1 omhandlede dato skal de berørte medlemsstater forbyde fiskeri enten efter den bestand eller gruppe af bestande, hvis kvotaer er opbrugt, inden for det relevante fiskeri eller, når det medfører de relevante fiskeredskaber i det geografiske område, hvor den maksimalt tilladte fiskeriindsats er nået, fra alle eller en del af de fiskerfartøjer, der fører dens flag, og især opbevaring om bord, omladning, flytning og landing af fisk taget efter den dato, og de skal fastsætte en dato, frem til hvilken omladning, overførsel og landing eller endelige fangstopgørelser tillades.

[...]«

- 11 Samme forordnings artikel 109 med overskriften »Generelle principper for analyse af data« bestemmer:

»1. Medlemsstaterne opretter senest den 31. december 2013 en elektronisk database til validering af data, der registreres i medfør af denne forordning, og et valideringssystem.

2. Medlemsstaterne sikrer, at alle data, der registreres i medfør af denne forordning, er nøjagtige og fuldstændige samt indsendt inden for frister fastsat i henhold til den fælles fiskeripolitik.

Der tænkes navnlig på følgende:

- a) Medlemsstaterne skal ved hjælp af automatiske edb-baserede algoritmer og mekanismer krydskontrollere, analysere og verificere følgende data:
- i) FOS-data
 - ii) fiskeridata, navnlig fiskerilogbogen, landingsopgørelsen, omladningsopgørelsen og forhåndsmeddelelsen
 - iii) data fra overtagelseserklæringer, transportdokumenter og salgsnotaer
 - iv) data fra fiskerilicenser og fiskeritilladelser
 - v) data fra inspektionsrapporter
 - vi) data vedrørende maskineffekt.
- b) Følgende data skal også krydskontrolleres, analyseres og verificeres, hvis det er relevant:
- i) fartøjssporingsystemdata
 - ii) data om observationer
 - iii) data vedrørende internationale fiskeriaftaler

- iv) data om indsejling i eller udsejling fra fiskeriområder, havområder, hvor der gælder særlige regler for adgang til farvande og ressourcer, områder, der reguleres af regionale fiskeriforvaltningsorganisationer og lignende organisationer og et tredjeland's farvande
- v) data fra et automatisk identifikationssystem.

3. Valideringssystemet skal gøre det muligt umiddelbart at fastslå uoverensstemmelser, fejl og manglende oplysninger i forbindelse med dataene.

4. Medlemsstaterne sikrer, at databasen klart viser alle uoverensstemmelser i dataene, som datavalideringssystemet har konstateret. Databasen skal også markere alle data, der er blevet korrigeret, og angive årsagen til korrektionen.

5. Såfremt der konstateres en uoverensstemmelse mellem data, foretager den pågældende medlemsstat de nødvendige undersøgelser, og hvis der er begrundet mistanke om, at der er sket en overtrædelse, træffer den de nødvendige foranstaltninger.

[...]«

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 12 I juli 2017 nærede SFPA, som er den centrale kontrolmyndighed for Irland, der er udpeget med henblik på artikel 5, stk. 5, i forordning nr. 1224/2009, alvorlig tvivl med hensyn til nøjagtigheden og rigtigheden af oplysningerne om fangster af jomfruhummere i UF16 i løbet af første halvår af samme år, som registreret i den elektroniske fiskerilogbog, som føres af førerne af de irske fiskerfartøjer i henhold til artikel 14 og 15 i forordning nr. 1224/2009.
- 13 Førerne af de irske fiskerfartøjer havde oplyst, at de havde fanget 733 tons jomfruhummere i UF16. SFPA fandt, at dette tal var betydeligt lavere end den faktiske mængde jomfruhummere, som var fanget i UF16, og at jomfruhummer, der var fanget i UF16, fejlagtigt var blevet anmeldt som fanget andetsteds. Denne myndighed beregnede, at der allerede var fisket 1 991 tons jomfruhummere i UF16 i 2017, hvilket således oversteg Irlands årlige TAC, som for 2017 udgjorde 1 124 tons.
- 14 Denne beregning fra SFPA er baseret på den såkaldte »tidsforbrug«-metode, som består i at anvende oplysninger fra fiskerne vedrørende dels den tid, der er tilbragt i en bestemt sektor, dels de samlede fangster. På grundlag af disse oplysninger foretog SFPA en ny beregning af afkastet ved en fangstrejse på grundlag af den forudsætning, at den tid, der var tilbragt inden for en bestemt sektor, var en bedre indikator for sporingen af fangsterne end de oplysninger, der var registreret i de elektroniske fiskerilogbøger. Denne myndighed foretog således en ny fordeling af fangsterne på grundlag af den tid, der var medgået til fiskeri inden for en bestemt sektor. Denne metode bevirkede, at hvis 75% af den samlede fiskeritid i løbet af en fangstrejse f.eks. var tilbragt inden for en sektor, blev 75% af de relevante fangster henført til denne sektor.
- 15 Ved skrivelse af 14. juli 2017 fremsendte SFPA således tallet 1 991 tons til ministeren og derefter til Kommissionen. På grundlag af disse oplysninger lukkede ministeren fiskeriet for fiskerfartøjer, der fører irsk flag, for en periode, der strakte sig fra oktober til december 2017, og Kommissionen afgav den 2. november 2017 en meddelelse om lukning til fiskerne i alle medlemsstaterne.

- 16 I forbindelse med et søgsmål ved High Court (ret i første instans, Irland) gjorde sagsøgerne i hovedsagen, som er fiskere, der bl.a. var aktive i underområdet UF16, gældende, at de havde lidt et alvorligt økonomisk tab som følge af denne lukning, og anfægtede bl.a. lovligheden af SFPA's metode og, i forlængelse heraf, gyldigheden af ministerens beslutning om lukning.
- 17 Ved dom af 30. oktober 2018 frifandt High Court (ret i første instans) sagsøgte, hvorefter sagsøgerne i hovedsagen iværksatte appel til Supreme Court (øverste domstol, Irland), som er den forelæggende ret.
- 18 Sagsøgerne i hovedsagen har i forbindelse med deres appel gjort gældende, at anvendelsen af »tidsforbrug«-metoden ikke har noget retsgrundlag i den relevante lovgivning. Retten i første instans tog fejl, idet den fandt, at retsgrundlaget for denne metode var den fælles fiskeripolitik grundlæggende formål i stedet for at anvende de retsregler, der imidlertid var klare.
- 19 Sagsøgerne i hovedsagen har navnlig gjort gældende, at de oplysninger og informationer, som den kompetente myndighed skal tage hensyn til ved beregningen af fangsterne, er dem, der er indeholdt i de fiskerilogbøger, som er omhandlet i artikel 14 og 15 i forordning nr. 1224/2009. Denne myndighed bør begrænse sig til at fremsende disse oplysninger til Kommissionen i henhold til denne forordnings artikel 33, stk. 2, litra a), og artikel 34. SFPA har ved anvendelsen af »tidsforbrug«-metoden ikke fremsendt de »data«, der er omhandlet i forordning nr. 1224/2009, men snarere sin sagkyndige rapport.
- 20 SFPA og ministeren har anført, at intet i forordning nr. 1224/2009, navnlig dennes artikel 14, 15, 33 og 34, er til hinder for SFPA's anvendelse af andre oplysninger end dem, der er registreret i fiskerilogbogen, når denne myndighed nærer begrundet tvivl med hensyn til oplysningernes rigtighed. De har gjort gældende, at selv om det fremgår af forordningens artikel 14 og 15, at fiskerilogbøgerne indeholder »data« og »oplysninger«, er der ikke grundlag for at antage, at der alene er tale om de »data« og »oplysninger«, som den centrale kontrolmyndighed kan meddele Kommissionen.
- 21 Den forelæggende ret har anført, at de væsentligste spørgsmål vedrørende EU-retten, som rejses i den foreliggende sag, vedrører fortolkningen af begreberne »data« og »oplysninger« anvendt i forordning nr. 1224/2009, og navnlig spørgsmålet om, hvorvidt havfiskerimyndigheden, når den i henhold til forordningens artikel 33, stk. 2, litra a), og artikel 34 foretager meddelelser til Kommissionen, skal begrænse sig til at fremsende de oplysninger, der er indeholdt i fiskerilogbøgerne, eller om den, når den med rimelighed kan nære tvivl om pålideligheden af disse oplysninger, kan anvende en rimelig og videnskabeligt baseret metode for at analysere de data, der er registreret i de nævnte fiskerilogbøger med henblik på til brug for disse meddelelser at opnå mere nøjagtige tal vedrørende fangsterne.
- 22 På denne baggrund har Supreme Court (øverste domstol) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) Er en medlemsstats centrale kontrolmyndighed ved meddelelse og certificering over for Europa-Kommissionen i henhold til [...] artikel 33, stk. 2, litra a), og artikel 34 [i forordning nr. 1224/2009] begrænset til at meddele dataene om fangst på en bestemt fiskeplads, som fiskere har registreret i henhold til forordningens artikel 14 og 15, når den centrale kontrolmyndighed med god grund er af den opfattelse, at de registrerede data er aldeles

upålidelige, eller kan den anvende rimelige, videnskabeligt gyldige metoder til at behandle og certificere de registrerede data for at opnå mere korrekte fangsttal til meddelelse over for Europa-Kommissionen?

- 2) Kan myndigheden i tilfælde, hvor den med rimelig grund finder dette godtgjort, lovligt anvende andre datastrømme som f.eks. fiskerilicenser, fiskeritilladelser, fartøjsovervågningssystemer, landingsopgørelser, salgsnotaer og transportdokumenter?»

Om de præjudicielle spørgsmål

- 23 Med disse præjudicielle spørgsmål, som skal behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 33, stk. 2, litra a), og artikel 34 i forordning nr. 1224/2009 skal fortolkes således, at den centrale kontrolmyndighed i en medlemsstat er forpligtet til kun at meddele Kommissionen de data, der er registreret af førere af fiskerfartøjer i fiskerilogbogen i henhold til forordningens artikel 14 og 15, eller om den kan anvende en rimelig og videnskabeligt gyldig metode, såsom den såkaldte »tidsforbrug«-metode, til at behandle disse data for at sikre sig korrektheden af tallene vedrørende fangster, som den meddeler Kommissionen.
- 24 Det bemærkes indledningsvis, at artikel 33, stk. 1, i forordning nr. 1224/2009 pålægger medlemsstaterne at registrere og opbevare »alle relevante data, især de data, der er omhandlet i artikel 14, 21, 23, 28 og 62 i denne forordning, om fiskerimuligheder«. I henhold til denne forordnings artikel 33, stk. 2, litra a), skal hver flagmedlemsstat elektronisk meddele Kommissionen »de aggregerede data« for de mængder af hver bestand eller gruppe af bestande, der er undergivet TAC eller kvoter, og som er landet den foregående måned.
- 25 Ifølge artikel 34, litra a), i forordning nr. 1224/2009 skal enhver medlemsstat straks meddele det til Kommissionen, når den fastslår, at fangsterne af en kvoteret bestand eller gruppe af bestande taget af fiskerfartøjer, der fører dens flag, anses for at udgøre 80% af den pågældende kvote.
- 26 Hvad angår udfyldelse af fiskerilogbøger pålægger artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 1224/2009 førere af EU-fiskerfartøjer med en længde overalt på 10 meter eller derover at føre en fiskerilogbog over deres aktiviteter. I henhold til denne artikels stk. 2 skal fiskerilogbogen bl.a. indeholde »oplysninger« om fangstdatoen og det geografiske område, hvor fangsterne er taget, og de skønnede mængder af hver art. Samme artikels stk. 6 bestemmer, at disse oplysninger skal videregives til flagmedlemsstaten senest 48 timer efter landingen. I henhold til denne forordnings artikel 14, stk. 9, er fartøjsføreren ansvarlig for, at de »data«, der indføres i fiskerilogbogen, er nøjagtige. Nævnte forordnings artikel 15, stk. 1 og 2, bestemmer, at førere af EU-fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover skal registrere de »i artikel 14« omhandlede oplysninger elektronisk og sende dem elektronisk mindst en gang om dagen, og fastsætter fristerne herfor.
- 27 Ifølge fast retspraksis skal der ved fortolkningen af en EU-retlig bestemmelse ikke blot tages hensyn til dennes ordlyd, men også til den sammenhæng, hvori den indgår, og til de mål, der forfølges med den ordning, som den udgør en del af (dom af 10.3.2021, Staatliches Amt für Landwirtschaft und Umwelt Mittleres Mecklenburg, C-365/19, EU:C:2021:189, præmis 27 og den deri nævnte retspraksis).

- 28 Hvad for det første angår ordlydsfortolkningen af de bestemmelser, som den forelæggende ret har henvist til, fremgår det af ordlyden af artikel 33 i forordning nr. 1224/2009, at denne bestemmelse ikke udelukkende vedrører de data, der er omhandlet i denne forordnings artikel 14, 21, 23, 28 og 62, men omfatter en bredere helhed, der omfatter »alle data«, der kan anses for relevante, således som udtrykket »især« vidner om.
- 29 Det fremgår endvidere klart af anvendelsen af adjektivet »aggregerede« i artikel 33, stk. 2, litra a), i forordning nr. 1224/2009, at de data, der skal meddeles Kommissionen, ikke er begrænset til de ubearbejdede data fra fiskerilogbogen, men at disse skal behandles på en vis måde i form af aggregering.
- 30 Hvad angår ordlyden af artikel 34 i forordning nr. 1224/2009 må det konstateres, at denne bestemmelse ikke henviser til udtrykkene »data« og »oplysninger«, som er omhandlet i andre artikler i samme forordning, med henblik på at afgøre, om tærsklen for udtømmning på 80% af en kvote er nået, og ikke pålægger medlemsstaterne nogen metode med henblik herpå.
- 31 Det følger for det første af disse forhold, at ordlyden af denne forordnings artikel 33 og 34 ikke støtter en fortolkning, der gør det muligt at begrænse fortolkningen af udtrykkene »data« eller »oplysninger« til kun at omfatte de ubearbejdede data, som førere af fiskerfartøjer opbevarer i fiskerilogbogen.
- 32 For det andet fremgår det af ordlyden af disse bestemmelser, og navnlig af ordlyden af artikel 33, stk. 2, litra a), i forordning nr. 1224/2009, at den centrale kontrolmyndighed ikke må begrænse sig til automatisk at fremsende de data, der er indberettet af førere af fiskerfartøjer i fiskerilogbogen, men at den skal behandle disse data, inden den fremsender dem til Kommissionen.
- 33 Hvad for det andet angår den sammenhæng, som artikel 33 og 34 i forordning nr. 1224/2009 indgår i, skal det indledningsvis fremhæves, at intet i ordlyden af artikel 14 og 15 i forordning nr. 1224/2009 underbygger den fortolkning, hvorefter de oplysninger, der er omhandlet i denne forordnings artikel 14, stk. 2, udgør de eneste relevante »data« med henblik på denne forordnings artikel 33 eller 34.
- 34 Der skal i denne forbindelse endvidere henvises til artikel 5, 9 og 109 i forordning nr. 1224/2009.
- 35 Indledningsvis har den centrale kontrolmyndighed, der er udpeget af medlemsstaten, i henhold til denne forordnings artikel 5, stk. 5, bl.a. til opgave at koordinere indsamling, behandling og certificering af oplysninger om fiskeri, som den derefter skal meddele Kommissionen. Disse oplysninger omfatter bl.a. de oplysninger, der er omhandlet i forordningens artikel 33, stk. 2, litra a), og artikel 34. I medfør af samme forordnings artikel 9, stk. 1, skal medlemsstaterne drive et satellitbaseret fartøjsovervågningssystem med henblik på effektiv overvågning af fiskeri, der udøves af fiskerfartøjer, som fører deres flag, uanset hvor disse fartøjer måtte befinde sig, og af fiskeri i medlemsstaternes farvande.
- 36 Dernæst skal medlemsstaterne i henhold til artikel 109, stk. 2, i forordning nr. 1224/2009 sikre, at alle data, der registreres i medfør af denne forordning, er nøjagtige og fuldstændige. Med henblik herpå bestemmes det i litra a) i dette stykke, at medlemsstaterne ved hjælp af automatiske edb-baserede algoritmer og mekanismer skal krydskontrollere, analysere og verificere forskellige oplysninger og data, bl.a. FOS-data, fiskeridata, navnlig fiskerilogbogen, landingsopgørelsen, omladningsopgørelsen og forhåndsmeddelelsen, data fra overtagelseserklæringer, transportdokumenter og salgsnotaer og data fra fiskerilicenser og fiskeritilladelser.

- 37 Endelig bestemmer artikel 109, stk. 5, i forordning nr. 1224/2009, at såfremt medlemsstaterne konstaterer en uoverensstemmelse mellem de indsamlede oplysninger og de registrerede data, foretager de nødvendige undersøgelser, og hvis der er begrundet mistanke om, at der er sket en overtrædelse, træffer de nødvendige foranstaltninger.
- 38 Artikel 5, stk. 5, og artikel 109, stk. 2 og 5, i forordning nr. 1224/2009 har således til formål, at medlemsstaterne fremsender nøjagtige og fuldstændige oplysninger til Kommissionen, i givet fald ved hjælp af verifikationer. Det fremgår ligeledes af ordlyden af nævnte artikel 5, at den centrale kontrolmyndighed, der er udpeget af en medlemsstat, ikke kan begrænse sig til automatisk at fremsende de oplysninger, som den indsamler til Kommissionen, men at den skal behandle og verificere disse oplysninger samt i givet fald træffe de nødvendige foranstaltninger.
- 39 Den sammenhæng, hvori artikel 33 og 34 i forordning nr. 1224/2009 indgår, underbygger derfor den fortolkning, der er redegjort for i nærværende doms præmis 32. En central kontrolmyndighed og følgelig den medlemsstat, som den henhører under, ville ikke kunne opfylde de forpligtelser, der påhviler dem i henhold til denne forordning, hvis myndigheden ikke kunne kontrollere pålideligheden og rigtigheden af de data, som den indsamler, og den blot begrænsede sig til automatisk at fremsende de oplysninger, som førerne af fiskerfartøjerne havde registreret i fiskerilogbogen.
- 40 Hvad for det tredje angår det formål, der forfølges med forordning nr. 1224/2009, bemærkes, at forordningen indgår i den fælles fiskeripolitik, hvis målsætninger med hensyn til bevaring er defineret i artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 1380/2013. Ifølge denne bestemmelse skal den fælles fiskeripolitik sikre, at fiskeri- og akvakulturaktiviteterne er miljømæssigt bæredygtige på lang sigt og forvaltes på en måde, der er i overensstemmelse med målene om at opnå økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele, og som bidrager til fødevarerforsyningsikkerheden.
- 41 Medlemsstaterne kan imidlertid kun foretage en korrekt kontrol af udnyttelsen af kvoterne og bidrage til virkeliggørelsen af målsætningerne for den fælles fiskeripolitik, således som de er fastsat i artikel 2 i forordning nr. 1380/2013, hvis de kan sikre sig, at de råder over nøjagtige og fuldstændige oplysninger og data om fiskerimulighederne.
- 42 Det ville således være uforeneligt med målsætningerne for den fælles fiskeripolitik at nægte den centrale kontrolmyndighed beføjelse til at anvende en rimelig og videnskabeligt gyldig metode til at verificere de data, der er angivet i fiskerilogbogen, med henblik på at sikre sig korrektheden af fangstoplysningerne med henblik på fremsendelse heraf til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 33, stk. 2, litra a), og artikel 34 i forordning nr. 1224/2009.
- 43 Som Kommissionen har gjort gældende, ville en fortolkning, hvorefter den centrale kontrolmyndighed uden at udøve sin uafhængige ekspertise automatisk skulle give meddelelse, når den som i det foreliggende tilfælde på grundlag af rimelige grunde finder, at dataene i fiskerilogbogen er ukorrekte, kræve, at der anvendes klare udtryk, det være sig i forordning nr. 1380/2013 eller i forordning nr. 1224/2009, hvilket ikke er tilfældet.
- 44 Denne fortolkning er i øvrigt i overensstemmelse med den praksis, som Domstolen allerede har udviklet inden for rammerne af den lovgivningsmæssige sammenhæng, der lå forud for forordning nr. 1224/2009.

- 45 Hvad angår artikel 9, stk. 1 og 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 2241/87 af 23. juli 1987 om fastsættelse af visse foranstaltninger til kontrol af fiskeri (EFT 1987, L 207, s. 1), hvorefter medlemsstaterne dels skal drage omsorg for, at alle landinger af bestande eller grupper af bestande, der er undergivet TAC eller kvoter, bliver registreret, dels skal give Kommissionen meddelelse om disse oplysninger, har Domstolen allerede fastslået, at denne bestemmelse ikke kan fortolkes således, at den alene fastsætter en forpligtelse til inden for de fastsatte frister at fremsende de data, som medlemsstaterne har indsamlet. Medlemsstaterne skal derimod også påse, at de meddelte data er korrekte. Domstolen forkastede følgelig den omhandlede medlemsstats argumentation, hvorefter den nævnte bestemmelse alene fastsætter en forpligtelse for medlemsstaterne til at meddele de oplysninger, der fremgår af logbøgerne, uden at efterprøve deres rigtighed (jf. i denne retning dom af 14.11.2002, Kommissionen mod Det Forenede Kongerige, C-454/99, EU:C:2002:652, præmis 47 og 48).
- 46 Henset til det ovenstående må det konkluderes, at artikel 33, stk. 2, litra a), og artikel 34 i forordning nr. 1224/2009 skal fortolkes således, at den centrale kontrolmyndighed i en medlemsstat ikke er forpligtet til kun at meddele Kommissionen de data, der er registreret af førere af fiskerfartøjer i fiskerilogbogen i henhold til forordningens artikel 14 og 15, men kan anvende en rimelig og videnskabeligt gyldig metode, såsom den såkaldte »tidsforbrug«-metode, til at behandle disse data for at sikre sig korrektheden af tallene vedrørende fangster, som den meddeler Kommissionen.

Sagsomkostninger

- 47 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Sjette Afdeling) for ret:

Artikel 33, stk. 2, litra a), og artikel 34 i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/812 af 20. maj 2015, skal fortolkes således, at den centrale kontrolmyndighed i en medlemsstat ikke er forpligtet til kun at meddele Europa-Kommissionen de data, der er registreret af førere af fiskerfartøjer i fiskerilogbogen i henhold til forordningens artikel 14 og 15, men kan anvende en rimelig og videnskabeligt gyldig metode, såsom den såkaldte »tidsforbrug«-metode, til at behandle disse data for at sikre sig korrektheden af tallene vedrørende fangster, som den meddeler Kommissionen.

Underskrifter